

Politológ: Zatknutie Fica je len mokrý sen zločinca Kisku. Bol by to začiatok občianskej vojny. Ako to, že je mafiánsky hajzlík Kiska stále na slobode?

- CZ24 News | 19. ríjna 2021

SLOVENSKO: Koncom septembra sa v médiách objavilo vyjadrenie bývalého prezidenta SR a zakladateľa strany Za ľudí Andreja Kisku, že je presvedčený, že policajti z NAKA by si čoskoro mohli prísť po predsedu Smeru-SD Roberta Fica.

Na Kiskove slová, ako aj na jeho novú knižnú publikáciu, na sociálnej sieti zareagoval politológ Eduard Chmelár komentárom s názvom Andrej Kiska a jeho mokrý sen o zatknutí Fica.

Ako napísal, dohodol sa s priateľmi, že sa "obetuje" a prečíta si knihu Andreja Kisku Prezident – dvadsať dní na prežitie za všetkých, ktorým sa z rôznych dôvodov knižku čítať nechce.

„V prvom rade si povedzme, že žánier, ktorý si zvolil exprezident, považujem za typický produkt jeho pokrytectva, za ranu pod pás, ktorá poukazuje predovšetkým na jeho zbabelosť," píše na úvod svojho príspevku Chmelár.

"Od bývalej hlavy štátu všetci očakávame jeho pamäti, ktoré bývajú žiadaným, aj keď subjektívnym svedectvom doby, dôležitým nielen pre historikov, ale aj pre bežných občanov tohto štátu.

Tak to robili všetci doterajší prezidenti a tak je to zvykom aj v iných krajinách. Andrej Kiska si zvolil paškvil, ktorý mu umožňuje ohovárať a osočovať bez zodpovednosti," pokračuje politológ.

Robert Fico. (Foto: Michaela Kolimárová)

O pravdu nejde

Kiska sa podľa Chmelára usiluje, aby všetci ľudia v knižnom charakte premiéra Vargu spoznali Roberta Fica ako najtemnejšiu postavu. „Ale inak sa tvári, že je to fikcia. Pritom sa slizko vyhovára, že by bolo nefér, aby písal o ľuďoch, ktorí sú ešte v aktívnych funkciách – a ja neviem, prečo by to malo byť nefér, keď takto písal svoje pamäti vždy a všade všetci štátnici.

Je to nelogické tým skôr, že Andrej Kiska je na jednej strane útlocitný, že vraj nemôže hovoriť o žijúcich osobách, ktorí majú svoje rodiny, na druhej strane mu nerobí problém v rozhovore s Monikou Tódovou roznášať klebety, že Robert Fico vraj bežne vypil na zadnom sedadle limuzíny medzi Nitrou a Bratislavou fľašu whisky."

„Lenže podobne ako vo sfilmovanom románe Sviňa, o pravdu tu nejde. Ide o zámer, aby ste uverili vymyslenej verzii príbehu, v ktorej vystupujú reálne postavy, ale keď zainteresovaný človek narazí na rozpor so skutočnosťou, autor sa môže zbabelo vyhovoriť, že je to fikcia. A tak, hoci sa falošne oháňa etikou, v skutočnosti tým ublíži oveľa viac, ako keby písal pravdu," myslí si Chmelár.

Po prečítaní knihy tvrdí, že Kiska je „mizerný spisovateľ". „Musel som sa premáhať, aby som túto nudnú a zle napísanú knihu vôbec dočítal. Je možné, že skutočná autorka sa skrýva za poznámkou „redigovala Nataša Holinová" – tak sa to zvykne robiť, keď politik nevie písať alebo jeho vety treba upraviť aspoň do čitateľnej podoby.

Napriek tomu mala kniha takú ohlušujúcu mediálnu kampaň, akoby práve našli stratené tabuľky Eposu o Gilgamešovi. Je to však len bezcenný brak. Ako literatúra nestojí táto kniha za nič, ako zdroj informácií je nepoužiteľná.“

Kiskov román je podľa slov Eduarda Chmelára schematický presne tak isto ako jeho politická kariéra.

Hovorí, že jeho postavy nemajú nijaký hlbší profil, nevyvíjajú sa a sú vykresľované čierno-bielo. „Premiér je stelesnené zlo, odludštené a temné ako zloduch z Batmana a prezident je rozprávkový princ, láskavý, dobrosrdečný, ľudský, posledný žijúci svätec, Ježiš z Popradu. Vlastne by to bolo smiešne, keby to nebolo také zúfalo trápne,“ hodnotí politológ.

„V románe prenasleduje dobrotivého prezidenta nelútostný premiér, vrah a mafián. Lenže v reálnom príbehu šiel Robert Fico Andrejovi Kiskovi po krku za jeho daňové podvody, o ktorých tu márne hľadáte čo i len zmienku. Vlastne celá podstata ich sporu tu nie je vôbec zachytená, román sa sústreďuje na rok 2014, vypuknutie konfliktu na Ukrajine a notoricky známe Kiskove antiruské postoje.

Kiska je stále vyšetrovaný za daňovú trestnú činnosť, čo on sám považuje za dôsledok pretrvávajúceho pôsobenia mafie na prokuratúre – hoci zatýkanie smerákov tými istými prokurátormi označuje za akt spravodlivosti,“ pripomína.

Andrej Kiska. (Foto: archív)

Túžba po pomste?

„Je zaujímavé, že pri promovaní svojej knihy sa Andrej Kiska celý čas sústredil na Roberta Fica. Odrazu neplatilo, že román je fikciou, akoby na obsahu knihy nezáležalo a všetky rozhovory sa krútili len okolo jednej témy a základného Kiskovho posolstva: vraj je len otázkou času, kedy si NAKA príde po Fica.

Tu chcem povedať jednu vec. Keď sa formovala súčasná vláda, v jednej oblasti som jej držal palce. Len politicky zaslepený človek nevidí, že v uplynulých rokoch sa tu vytvorili kriminálne väzby a pre zdravie tejto spoločnosti bolo nevyhnutné, aby ich nová garnitúra rozplietla. Lenže túto úlohu nezvládla a celé sa jej to začína vymykať z rúk,“ píše ďalej Chmelár.

A v zápätí dodáva, že čosi tu smrdí. „Kajúcnik František Imrecze obviní šéfa rezortu vnútra Mikulca, že zbral stotisícový úplatok, ale koalícia svojmu ministrovi verí, takže sa vlastne nič nedeje. No keď ten istý Imrecze obviní guvernéra NBS Petra Kažimíra, už je to zrazu niečo iné a každému z vládnej zostavy je jasné, že je to predsa smerácky zločinec, ktorý patrí do basy.

Naozaj by ma zaujímal logický dôvod, prečo by minister financií podplácal svojho úradníka, šéfa finančnej správy. Ale logické dôvody nezaujímajú zrejme ani „hovorkyňu vlády“ Zuzanu Čaputovú, ktorá sa vyjadrila, že guvernér Národnej banky Slovenska by mal zvážiť odstúpenie, hoci od ministra vnútra nič také nepožadovala. Vlastne mi toto naháňanie Petra Kažimíra dáva jediný zmysel – dosadiť na jeho miesto Ivana Mikloša,“ uvažuje.

Politológ doplnil, táto koalícia už dávno nemá takú dôveru spoločnosti, aby mohla kriminalizovať opozíciu bez ďalekosiahlych dôsledkov.

„Ešte pred rokom by zatknutie Fica azda mnohí vnímali ako akt spravodlivosti. Dnes je to však neoficiálny líder opozície a zatknúť lídra opozície nemožno bez rizika vnútropolitckej destabilizácie, protestov zo zahraničia a obáv z dodržiavania ľudských práv.“

Chmelár tvrdí, že pri vysokej nedôveryhodnosti tejto vlády by nás mohlo zatknutie lídra opozície priviesť na pokraj občianskej vojny. „Andrejovi Kiskovi samému hrozilo, že skončí v putách a je

možné, že sa chce pomstiť. No ak je jeho túžba po osobnej pomste väčšia ako pocit spoločenskej zodpovednosti, to len odhaľuje jeho ľudskú malosť.

Verme, že k tomu nepríde. A ešte v jednu vec chcem veriť – že už nikomu nenapadne pred voľbami sfilmovať tento paškvil a vydávať túto hrubo zmanipulovanú verziu vzťahu dvoch politikov za reálnu správu o stave krajiny,“ uzavrel svoj príspevok Eduard Chmelár.

Eduard Chmelár